

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: אסולין	שם פרטי: מלכה
------------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: שאול	בלועזית Shaul	שם נעורים: סולטנה
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: סולטנה	בלועזית Sultana	מין: נקבה
מקום לידה (ישוב, מחוז): סלוניקי	בלועזית Saloniki	תאריך לידה: 11/10/1942
שם פרטי של האב: רפאל	שם פרטי ושם נעורים של האם: שרה אלטרס	ארץ לידה: יוון
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: סלוניקי	בלועזית Saloniki	ארץ המגורים: יוון
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? גטו סלוניקי		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:	תאריך השחרור: 1945	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1949	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): 'סנטה מריה'

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

-

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

נולדתי בזמן המלחמה בסלוניקי, יוון ע"י מיילדת בבית מכיוון שבתי החולים היו מלאים בפצועים באותם ימים. כחודשיים לאחר מכן, החרימו את ביתנו ושלחו אותנו לגטו, את אבי שלחו לבירקנאו. שם, על פי עדות ממקור ראשון, הוא נרצח. חיינו בגטו במרתף קטן, עד שהורי הצליחו להפעיל את הקשרים שלהם בחלונות הגבוהים והיוונים הבריחו אותנו. לאמי היה דרכון טורקי, היא הצהירה שהיא חד הורית ובכך היא ביטלה את האזרחות היוונית שלי והצילה אותי מהרשימות של הגרמנים. לאחר מכן עברנו לאיסטנבול וגרנו אצל המשפחה של אמי. הגרמנים לא יכלו לגעת באזרחי טורקיה וכך ניצלנו מהמלחמה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

גרנו באיסטנבול כ-6 שנים ומשם עלינו ארצה.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

כשהגענו לחיפה העבירו אותנו למעברה בבית ליד. אמי הייתה מוכרחה לעבוד בתל אביב אז אני נשארתי אצל משפחה אומנת במושב עין עירון. שם התחלתי ללמוד. כאשר הייתי בת 12 אמי התחתנה ועברתי לגור איתה בתל אביב. התגייסתי ליחידת ממר"מ, והייתי בין הראשונות ששירתו שם. התחתנתי בשנת 1964, כשנה לאחר שהשתחררתי. באותם ימים עבדתי בבנק עד שילדתי את בתי הראשונה, אפרת. אחריה נולדו מיכל וקרן. בשנת 1975 עברנו מבת ים לכפר סבא. לאפרת יש 4 ילדים, הראשון נולד ב-1994, ב-1995 נולדו תאומות ובשנת 2000 נולד לה עוד בן. למיכל שני ילדים שנולדו בשנת 2000 ו-2004.